

Det skal bemærkes, at der ved her anførte Sætser, der blev reguleret en Del nedefter i 1927, er taget Hensyn til Ophævelsen af Restaurationsskatten.

Kommissionen har indgaaende drøftet Spørgsmaalet om Beregning af nedsatte Dagpenge. Efter de nugældende Regler oppebæres under Udstationering fulde Dagpenge i 20 Dage, derefter $\frac{2}{3}$ Dagpenge i 20 Dage og for Resten af Tiden $\frac{1}{2}$ Dagpenge. Sparekommissionen af 21. Februar 1921, paa hvis Forslag disse Regler blev indført, udtalte, at saafremt de af Bolignøden følgende Forhold ophører, saaledes at Tjenestemændene under Udstationering maa regnes at kunne ordne sig paa tilsvarende Maade som før 1914, vil man kunne lade Satsen $\frac{2}{3}$ Dagpenge bortfalde og i Stedet for yde halve Dagpenge.

Før Verdenskrigen var den almindeligste Regel om Udstationering den, at der blev ydet fulde Dagpenge for 14 Dage og derefter halve Dagpenge.

Kommissionen har fremskaffet en Række Opgørelser til Brug ved Bedømmelsen af, hvad Udstationeringen koster Tjenestemændene, og man maa paa Grundlag heraf udtale, at de halve Dagpenge, særlig for de laveste Sætser, synes lovlig smaa. Man har derfor foreslaaet en Sats for nedsatte Dagpenge liggende imellem $\frac{1}{2}$ og $\frac{2}{3}$ Dagpenge. Derimod viser Materialet, at man vil kunne begrænse de fulde Dagpenge til 14 Dage, idet næsten alle Udstationeringer af nogen Varighed viser, at der er opnaaet Ordning efter Pensionspriser.

Indenfor nogle Tjenestemandskategorier findes der Regler om Adgang for udstationerede Tjenestemænd til Hjemrejse paa visse Fridage for Statens Regning. Kommissionen vilde finde det rimeligt, om der blev givet udstationerede gifte Tjenestemænd en gratis Hjemrejse paa deres Fridag for hver fulde 14 Dages Fraværelse fra Hjemmet. Saadan Godtgørelse bør dog kun gives for Rejse paa III Vognklasse. Reglen har ingen Indflydelse paa Statsbanernes Tjenestemænd, der har Fribefordring for egen Person. Det bemærkes endvidere, at det er en Forudsætning, at Afstanden ikke er større, end at Hjem- og Tilbagereisen faktisk kan ske paa Fridage, saaledes at Rejsen ikke medfører Afbræk i Tjenesten.

Det bemærkes, at Kommissionen ikke har beskæftiget sig med administrative Særregler vedrørende de enkelte Styrelsesgrene.

§ 866 *udgaar.*

Bemærkning til § 866.

Da der alene i Hæren og Søværnet findes Flyverpersonale, er Reglerne om Flyvertillæg foreslaaet henført til disse Etaters Afsnit (§§ 826 og 830).

§ 867 *ændres til § 809 og affattes saaledes:*

Flyttegodtgørelse.

Stk. 1. *Forflyttes en Tjenestemand efter Ansøgning til andet Opholdssted, kan der tilstaa ham Godtgørelse af Befordringsudgifter for egen Person, Husstand og Bohave, dog at der af Udgifterne til Bohavets Flytning fradrages $\frac{1}{5}$. Samme Regel gælder for Forflytninger samtidig med en Tjenestemands Tilbagekomst fra Militærtjeneste, eller efter at han har staaet udenfor Nummer eller har været paa Ventepenge, eller ved Forflytninger som disciplinær Straf. Saafremt Flytteudgiften staar i Misforhold til Tjenestemandens Løn, bør Befordringsgodtgørelsen nedsættes.*

Stk. 2. *Sker Forflyttelsen i Anledning af Forfremmelse, kan der ydes Godtgørelse efter Reglerne i Stk. 1, dog at Fradraget kun udgør $\frac{1}{10}$. Endvidere kan der ydes Godtgørelse for even-*